

Pelhřimov

Město pošle obci Hrušky sto tisíc

Pelhřimovští zastupitelé včera rozhodli o daru 100 tisíc korun pro jihomoravskou obec Hrušky na Břeclavsku, kterou v červnu zasáhlo tornádo. Místostarosta Josef Koch řekl, že si město dělalo samo rozbor, kde budou peníze nejlépe potřebovány. Schválenou pomocí chtělo být konkrétní. V červenci už pro postižené obce uvolnila městská rada 20 tisíc korun. Podle Kocha o takové částce mohla rozhodnout rada sama, na vyšší sumu potřebovala schválení zastupitelstva. (ČTK)

Třešť

Počet psodů se zdvojnásobil

Počet policejních psodů se na Vysočině v posledních pěti letech takřka zdvojnásobil. Nyní se 29 policejních kynologů stará o 45 psů, před pěti lety bylo psodů sedmáct. „Jejich služebními psy jsou především německí a belgičtí ovčáci a kříženci,“ řekl Martin Růžička, vedoucí oddělení služební kynologie. V policejním areálu nedaleko Třeště se do dneška konají krajské přebory policejních kynologů. Mezi policejními psodů jsou na Vysočině i dvě ženy. První byla Hana Břízová, která je u policie čtyři roky. V jinak mužském kolektivu se podle jejích slov pracuje dobře. „Kolegové jsou milí, vstřícní, ochotní. Samozřejmě tam jsou nějaké rozdíly, asi to chce jistou dávku tolerance, ale vycházíme spolu dobře,“ řekla Břízová. (ČTK)

Fórum čtenářů

Vzpomínám na kamaráda

Rád bych zavzpomínal na kněze a sběratele, pana Václava Merunku z Dobronína, který letos v dubnu zemřel. V letech 1968 až 1970 jsme byli oba v Praze, já na vojně a Vašek na fakultě. Dost často jsme spolu někdy vyráželi, atmosféra té doby nás znatelně ovlivňovala. Václav byl knězem církve československé husitské. Nejdříve působil v Moravské Třebové a okolí. Dále zastával kněžský úřad v Jihlavě, kde měl byt na faře. Někdy v 90. letech se odstěhoval do Dobronína na rodný statek.

Jezdil vlakem do Prahy na burzy a do antikvariátů. Kupoval do své sbírky kvalitní knihy a vše, co se týkalo prezidentů T. G. Masaryka a Edvarda Beneše. Měl velkou sbírku jejích bust a dalších věcí. Vždy, když jsem za ním přijel, ukazoval, co se mu povedlo přivést a náležitě zařadit. V loňském a letošním covidovém roce už do Prahy nejezdil. Měl zdravotní potíže, staral se o něj synovec Jiří. Občas jsme si telefonovali. Po zdravotních potížích zemřel na jaře doma ve spánku. Je pochován do rodinného hrobu v Dobroníně. Píši toto s hrobnou myslí, často na něj myslím. – Zdeněk Beránek

Václav Merunka

INZERCE

Zaměstnání - Nabídka

www.pracedoma.cz Využij PC / net!

Černé jízdy dětí: rodiče už dostávají výzvy

Minimálně jeden řidič jihlavského trolejbusu zkusil dětským cestám bez jízdenky předcházet. Vedení dopravního podniku ale jeho metodu nedoporučuje.

Radek Laudin
redaktor MF DNES

JIHLAVA Dopravní podnik v Jihlavě už oznamuje rodičům, že jejich děti přistihli revizoři v městské hromadné dopravě při jízdě načerno. Dříve záleželo jen na žácích škol, jestli doma svůj přestupek oznámili. Pokud prohrášek děti zaměřily a nezaplatily, sankce tiše rostla. „Aktuálně budeme rozesílat výzvy za první pololetí roku 2021,“ informoval Radovan Daněk, mluvčí dopravního podniku. Pracovníci firmy

získávají adresy ze záznamů o přepravní kontrole. Na ně už poslali výzvy k zaplacení neuhrazených pokut za celý loňský pandemický rok.

Loni revizoři zjistili v MHD při jízdě načerno 480 dětí, zatímco o rok dříve 458. Pokuta je 700 korun na místě. Pokud je zaplacená do patnácti kalendářních dnů, zvyšuje se na osm set korun. Pak částka roste ještě výš na 1 500 Kč.

Pokud školák ani jeho rodina nezplatí ani za rok a půl od černé jízdy, vstupuje do případu externí společnost zabývající se vymáháním peněz.

Metoda předních dveří

Zajímavostí je, že letos se našel minimálně jeden řidič jihlavské MHD, který se rozhodl dětským jízdám bez jízdenky předcházet. Svoji zkušenost popsal na sociální síti. Jeho poznatky potvrdil další šofér dopravního podniku.

„Tak dnes jsem si udělal svoji malou studii,“ začal s popisem řidič s tím, že třeba mezi Kauflandem

a Masarykovým náměstím některé skupinky dětí cestují načerno.

„K večeru jsem zkusil jedné takové partičky zastavit a otevřel jen přední dveře. Zastávka u Kauflandu směr město. Kluci se hrnuli k zadním dveřím. A nic. Tak někteří zvědavě koukali k předním dveřím a prý: Nejde to otevřít! Říkám: Pojďte předem a ukažte mi jízdenky!“, popsal šofér. Za to se od dětí dočkal sprostých nadávek. Takže od Kauflandu odjel bez nich.

O chvíli později chtěla nastoupit další skupinka pěti dětí na jiné zastávce blíž centru. Plánovaly jet jen jeden úsek na náměstí. Řidič opět otevřel pouze přední dveře a děti ho tentokrát slušně poprosily, aby pustil těmi zadními. On odmítl, že bez jízdenky to nejde.

„Ale zarazilo mě, že chtějí prostě jet zdarma a berou to jako něco normálního,“ popsal. Do třetice ještě stejnou metodu použil na dvě dívky stojící na náměstí. Nabídl jim prodej lístku a vstup předními dveřmi. „My počkáme na další, my jedeme

jen k odboráku,“ dozvěděl se od dívky.

„Takže na ně stačí nějak apelovat a ono by to šlo. Jak se to nechá plynout a budeme je omlouvat a ukazovat odmalička, že je vše zdarma, tak to nikdy lepší nebude. Nemohli by třeba ti pomocníci městské policie na děti apelovat ve vozích MHD? Říkat jim, učít je, že to není zdarma, že je to služba jako každá jiná, že se musíme chovat takto, a ne takto. Výše popsané je pro řidiče i cestující každodenní zkušenost,“ uzavřel řidič.

Omezení poctivých cestujících

Vedení dopravního podniku neplánuje, že by podobnou praxi svým šoférům doporučovalo. „Otevíráním pouze předních dveří by řidiči mohli omezit i ostatní slušné a poctivé cestující nebo způsobit zpoždění spojů,“ uvedl Radovan Daněk.

Podle něj je ale plně v kompetenci řidičů, aby vykázali z přepravy nevhodně se chovající pasažéry nebo ty, kteří se snaží vyhnout placení.

„Navíc dopravní podnik posílil počet pracovníků přepravní kontroly, aby se objem zkontrolovaných spojů zvýšil, což se daří,“ doplnil mluvčí.

Policii volat hned

Pokud se i přesto někteří lidé ve vozích dál nevhodně chovají a řidiče ignorují, přichází na řadu linka 156 vedoucí k centrále městské policie. „Ta i ve spolupráci s asistenty prevence kriminality problém umí velmi rychle vyřešit,“ doplnil mluvčí Radovan Daněk. Takovou praxi doporučuje i primátorka města Karolína Koubová.

„Město se při kontrolách zaměřuje i na jedince, kteří obtěžují své okolí například hulvátským chováním či křikem. Jsem velmi ráda, že městská policie funguje tak, jak funguje, a že při potyčkách nebo i slovních napadáních zasahuje v rádech minut,“ uvedla. Je ale podle ní nutné, aby lidé volali policii ihned, když se setkají s nevhodným a chováním.

Úcta, slib, čest... Na Vejdoch vede kovaná Cesta života

Jiří Bárta
redaktor MF DNES

JÁMY Už tři roky stojí na známém kopci Vejdoch nad obcí Jámy u Žďáru nad Sázavou třímetrový Strom života z pískovce. Letos k němu přibyla Cesta života, znázorněná kovanými reliéfy na motivy starozákonního desatera. Nerezová ocel je ukotvena do velkých kamenů posazených podél úvozové cesty.

„Chtěli jsme vybudovat něco, co dovede lidi ke Stromu života a mohli při tom po cestě přemýšlet,“ líčí jamský starosta Jiří Šíkl. „Tak jako Strom života má podobu kříže a nikomu v této podobě nevádí, nechtěli jsme, aby Cesta života byla prvotně věcí víry,“ dodává.

Otočili jsme desatero do jiných, pozitivních slov. Nabádají člověka, jak se chovat v životě.

Nějaký čas trvalo, než Jamští došli ke konečnému návrhu. „Nejdřív se nabízela křížová cesta nebo bolestné kameny, ale ty už mají v Písku. Hledali jsme dál, něco pozitivního. A nakonec mě napadlo tohle,“ popisuje Šíkl.

Právě dlouholetý starosta přišel před čtyřmi roky s nápadem na vytvoření Stromu života, tehdy jej myšlenka „přepadla“ ve snu. „Tentokrát to nebylo ve snu, ale zase to bylo v období Vánoc,“ glosuje.

Jak Jiří Šíkl s oblibou říká, „betonu a asfaltu už bylo dost. Je potřeba se také věnovat věcem, které lidem něco řeknou,“ shrnuje svoje myšlenky.

Každá životní cesta je podle Šíkla provázána různými křížovatkami, problémy, nástrahami a pokušeními. Deseti zastavením, vedoucím od jamského sportovního areálu po úvozové cestě zhruba do půli

Kříž na kopci Ke Stromu života, vytvořenému před třemi roky ke 100. výročí vzniku republiky, nyní vede Cesta života. 3x foto: Jiří Bárta, MAFRA

kopce Vejdoch, říká desatero pozitivních životních zásad. Každá je symbolizovaná jedním slovem.

„Otočili jsme desatero do jiných, pozitivních slov. Příkázání jsou zásadami slušného chování, vychází z nich i ústavy národů. Naše zastavení nabádají člověka, jak se chovat v životě. Chtěli jsme, aby to byla cesta pro všechny, nejen pro věřící. I papež František nedávno při návštěvě na Slovensku mluvil o tom, aby lidé hledali společnou cestu a mluvili spolu,“ zmiňuje starosta.

Například z druhého příkázání (Nevezmeš jména Božího nadarmo) udělali úctu. Z „Nesemilníš“ se stal slib. „A ‚Nepokradeš‘ je v našem podání čest. Kdo je čestný, nekrade,“ vysvětluje Šíkl.

Ztvárnění Cesty života se ujal umělecký kovář Josef Tulis z Dlouhého, kterému pomáhal Jan Špínar.

„V hlavě jsem měl dvě desky, jak se desatero běžně znázorňuje. A když místní navrhli slova s tím spojená, desky jsem k jednotlivým slovům různě stavěl k sobě, přeznal a rozhýbal je, aby to s nimi korespondovalo,“ popisuje Tulis.

Cestu života, požehnanou minulou nedělí sekretářem biskupa Jaroslava Čuprem, ještě doprovází verše Rudolfa Vrbecké. „Oslovili jsme novoměstské sociální služby, chtěli jsme obohatit naše zastavení příběhy lidí, kteří mají díky svým prožitkům lidem co říct,“ říká Šíkl. Sedmadvadesátiletá dáma se pak dala do veršování. Její slova je možné stáhnout pomocí QR kódu na informační tabuli na začátku cesty.

Umělecká práce Ztvárnění desatera životních zásad se ujal kovář Josef Tulis (klečící), kterému pomáhal Jan Špínar. Společně jednotlivé kované reliéfy ukotvili do velkých kamenů lemujících úvozovou cestu z Jam na vrchol známého kopce Vejdoch. Úctu znázornili tak, že se přední deska mírně sklání před tou, která ji převyšuje. Foto: Pavel Juráček

